

Luonnontilaiseen verrattava (3/5), vedenjakaja-alueella Lestijoen ja osin Kalajoen latvoilla sijaitseva Kolmisopenneva on maantien jakamana kaksiosainen; pienialainen ja infrakuvassa vaatimattoman näköinen länsiosa jää tarkastelun ulkopuolelle. Suon reunat ovat tavallisimmin parin reunaojan rajaamia. Ojat ovat hyvin monin paikoin umpeenkasvaneita, ja reunaojituksen vaikutus suolakeuteen jää valtaosalla suota (tien itäpuolinen ojittamaton ala n. 90 ha) minimaaliseksi – osin myös suon karuuden vuoksi. Ainoastaan suolla olevan Kolmisopen lammen pohjoispuolinen rehevämpi alue on muuttunut selkeästi muuttuma-asteelle.

Kolmisopennevan sekakompleksia hallitsee puuton ja karu lakeus. Yleisesti ottaen vedenvirtailukohtat ovat heikosti minerotrofisia; muut alueet ovat joko keidastuneet tai ovat ombro- ja minerotrofian rajalla. Sadevesiravinteisuuteen ehtineiden alojen reunaosien minerotrofian ilmentäjäreliktit kielivät karuuntumisen olevan melko nuorta ja keskeneräistä – vaihettumissuotermi on siinä mielessä paikallaan. Morfologialtaan selvimmin keidastunut on suon keskiosa lyhytkorsi- ja kuljokeidasrämeineen. Suota rajaavat kangasmetsät ovat louhikkoisia ja jyrkkäreunaisia, laidenevoja ei ole muodostunut vaan äärikarujen mätäspinta-alojen tuntumassa on yleensä kapeita rimpipainanteisia sararämesaumoja. Kolmisopennevan vaateliaampi kasvisto esiintyy pienialaisesti: kangasmetsien ravitsemina mesotrofisina sararämeinä ja -korpina sekä rimpinevarämeinä. Mesotrofiaan yltävä karu sammaleinen lähde on suon keskiosan Sphagnum-rimpinevakuviolla. Erillisenä kuivahtaneena alueena suon luoteiskulmassa mesotrofia esiintyy kalvakkanevalla ja ylämesotrofiaan yltävä kasvillisuus rimpilettonevalla.

Kolmisopennevan luontotyypeistä kahdeksan kuuluu johonkin kansalliseen tai kansainväliseen suojelukategoriaan. Vastaavia kasvilajeja ei ole, todetuista pesimälinnuista (varsinaista selvitystä ei ole) näihin kategorioihin lukeutuu ainakin neljä lajia.

Kolmisopennevan reunat ovat ojitettu, jos toki sillä ei ole ollut suon valtaosan luonnontilaisuuteen haitallista vaikutusta. Suoyhdistymä ei ole puhtaasti aapa- tai keidassuota vaan se edustaa suosukcession dynaamista vaihetta muuttumisessa aapasuosta keidassuoksi – tällaiset vaihettumissuot ovat tälle osalle Suomea tyypillisiä, ja siinä mielessä Kolmisopenneva on kelpo ilmastollisen suoyhdistymätyypin edustaja. Suon luonnontilan käyttöarvoista kertovat hillaiset mätäspinnat, teeren kyttäyskoju sekä moottorikelkkareitti ja nuotiolaavu.